

ระเบียบ

ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๖ วรรคท้า แห่งพระราชบัญญัติข้อกฎหมายด้วยส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับอยู่ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๐ จนกว่าจะมีพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมมา นั้น
ด้วยเห็น必需ที่จะกำหนดให้เป็นกฎหมายเพื่อให้การดำเนินการดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา率 เบียบ ข้อบังคับ นิติบัญญัติ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ข้อมูลข่าวสารลับ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๕ ที่มีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยและอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ หน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือที่เกี่ยวกับเอกชน ซึ่งมีการทำหนดให้มีขั้นความลับเป็น ขั้นลับ ขั้นลับมาก หรือขั้นลับที่สุด ตาม ระเบียบนี้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์แห่งรัฐ ประกอบกัน

“ประโยชน์แห่งรัฐ” หมายความว่า การดำเนินงานของรัฐที่เกี่ยวกับประโยชน์ สาธารณะหรือประโยชน์ของเอกชนประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความมั่นคงของรัฐ ที่เกี่ยวกับการเมืองภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ การป้องกันประเทศ เศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพัฒนา และสิ่งแวดล้อม

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล สำหรับส่วนราชการในสังกัด กระทรวงกลาโหมให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อสำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม กรมราชองครักษ์ กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือและกองทัพอากาศ

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการส่วนภูมิภาค

(๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายก เทศมนตรี ประธานสภาตำบล ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทฯ หรือตัวแทนที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีลักษณะทำหนังเดียวกัน แล้วแต่ กรณี สำหรับราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ผู้บริหารกิจการของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ สำหรับงานของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“การปรับขั้นความลับ” หมายความว่า การลดหรือเพิ่มขั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับและให้หมายความรวมถึงการยกเลิกขั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับนั้นด้วย

ข้อ ๖ ทุกห้าปีเป็นอย่างน้อย ให้นายกรัฐมนตรีจัดให้มีการบททวนการปฏิบัติการตามระเบียบนี้และพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบนี้ให้เหมาะสม

ข้อ ๗ ให้วางหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รักษาข้อมูลข่าวสารลับในหน่วยงานของตน และอาจมอบหมายหน้าที่ดังกล่าวได้ตามความจำเป็นให้ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือให้แก่ราชการส่วนภูมิภาค ในกรณีที่สามารถมอบอำนาจได้ตามกฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารลับให้ปลอดภัย การให้บุคคลใดเข้าถึงข้อมูลข่าวสารลับหรือการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารลับแก่ผู้ใดต้องกระทามาโดยระมัดระวัง ในกรณีจำเป็นให้กำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติให้เหมาะสมแก่กรณี โดยคำนึงถึงการรักษาความลับและประสิทธิภาพในการดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ ๘ บุคคลที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารลับในชั้นความลับใด จะต้องเป็นบุคคลที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายความไว้วางใจ และให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารลับได้เฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

ข้อ ๙ ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจขอให่องค์กรรักษาความปลอดภัยช่วยตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับชั้นความลับได้

ข้อ ๑๐ ในคราวดำเนินงานของคณะกรรมการได้ฯ ถ้าคณะกรรมการมีมติ
กำหนดชั้นความลับไว้ เช่นใด ให้เดาenuการดำเนินการตามนั้นและให้หัวหน้าหน่วยงาน
ของรัฐเจ้าสังกัดของเดาenuการดำเนินการต่อไปให้ถูกต้องตามระเบียบนี้ด้วย

ถ้าคณะกรรมการคิดว่าฝ่ายเดาenuการซึ่งมิได้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
ของรัฐให้ประชานกรรมการทำหน้าที่เป็นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและให้นำระเบียบนี้
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๑

องค์กรรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๑๑ องค์กรรักษาความปลอดภัยตามระเบียบนี้ ได้แก่

(๑) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นองค์กร
รักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน

(๒) ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการทหารสูงสุด เป็น
องค์กรรักษาความปลอดภัยฝ่ายทหาร

ส่วนที่ ๒

ประเภทชั้นความลับ

ข้อ ๑๒ ชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับ แบ่งออกเป็น ๓ ชั้น คือ

(๑) ลับที่สุด (TOP SECRET)

(๒) ลับมาก (SECRET)

(๓) ลับ (CONFIDENTIAL)

หน้า ๓๒

เล่ม ๑๘ ตอนพิเศษ ๑๙ ๙

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ข้อ ๑๓ ลับที่สุด หมายความถึง ข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศไทยแห่งรัฐอย่างร้ายแรงที่สุด

ข้อ ๑๔ ลับมาก หมายความถึง ข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศไทยแห่งรัฐอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ ลับ หมายความถึง ข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศไทยแห่งรัฐ

หมวด ๒

การกำหนดชั้นความลับ

ส่วนที่ ๑

ผู้มีอำนาจกำหนดชั้นความลับ

ข้อ ๑๖ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดชั้นความลับพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบการกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับนั้นด้วยว่า เป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพาะะเหตุใด ในการนี้อาจอนหมายหน้าที่ดังกล่าวได้ตามความจำเป็นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือให้แก่ราชการส่วนภูมิภาค ในกรณีที่สามารถมอบอำนาจได้ตามกฎหมาย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีอำนาจกำหนดชั้นความลับเป็นการชั่วคราวได้และให้รับเสนอต่อผู้มีอำนาจกำหนดชั้นความลับเพื่อสั่งการเกี่ยวกับการกำหนดชั้นความลับต่อไปทันที

การกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับที่มีชั้นความลับหลายชั้นในเรื่องเดียวกันให้กำหนดชั้นความลับเท่ากันชั้นความลับสูงสุดที่มีอยู่ในข้อมูลข่าวสารลับนั้น

ในการผู้ที่กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารลับที่มีชั้นความลับต่ำ แต่จำเป็นต้องอ้างอิงข้อความจากข้อมูลข่าวสารที่มีชั้นความลับสูงกว่า ต้องพิจารณาถึงเนื้อหาที่อ้างถึงนั้นว่าจะไม่ทำให้ข้อมูลข่าวสารที่ชั้นความลับสูงกว่ารั่วไหล

ข้อ ๑๙ ให้นายทะเบียนจดแจ้งเหตุผลประกอบการกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับไว้ในทะเบียนความคุณข้อมูลข่าวสารลับ แต่ถ้าเหตุผลนั้นมีรายละเอียดมากหรือเหตุผลนั้นบางส่วนมีชั้นความลับสูงกว่าชั้นความลับของทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับให้บันทึกเหตุผลย่อไว้ในทะเบียนความคุณข้อมูลข่าวสารลับและบันทึกเหตุผลละเอียดหรือเหตุผลส่วนที่มีชั้นความลับสูงกว่าดังกล่าวแยกออกมาโดยเก็บไว้ระหว่างใบปักข้อมูลข่าวสารลับกับข้อมูลข่าวสารลับนั้น

ข้อ ๒๐ การกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารลับอยู่ในชั้นความลับใด ให้พิจารณาถึงองค์ประกอบต่อไปนี้ เช่น

- (๑) ความสำคัญของเนื้อหา
- (๒) แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร
- (๓) วิธีการนำไปใช้ประโยชน์
- (๔) จำนวนบุคคลที่ควรรับทราบ
- (๕) พลังงานทางมีการเปิดเผย
- (๖) หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในฐานะเจ้าของเรื่องหรือผู้อนุมัติ

ข้อ ๒๐ ในกรณีเป็นการสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะกำหนดคระเบียบการได้เพื่อปฏิบัติเพิ่มเติมจากระเบียบนี้ได้และถ้าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่าการปฏิบัติ

ตามระเบียบนี้ในเรื่องใดจะก่อให้เกิดความชุ่งขากโดยไม่เหมาะสม หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะกำหนดควิธีการรักษาความลับในเรื่องนั้นด้วยวิธีการอื่นที่มีประสิทธิภาพเท่ากันหรือดีกว่าแทนได้

ส่วนที่ ๒

การแสดงชั้นความลับ

ข้อ ๒๑ เครื่องหมายแสดงชั้นความลับให้ใช้ตัวอักษรตามชั้นความลับที่ขนาดใหญ่กว่าตัวอักษรธรรมชาติ โดยใช้สีแดงหรือสีอินที่สามารถมองเห็นได้เด่นและชัดเจน

ข้อ ๒๒ การแสดงชั้นความลับให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่มีสภาพเป็นเอกสารให้แสดงชั้นความลับที่กลางหน้ากระดาษทึ้งค้านบนและค้านล่างของทุกหน้าเอกสารนั้น ถ้าเอกสารเข้าปักให้แสดงไว้ที่ค้านนอกของปักหน้า ปักหลังด้วย

(๒) ข้อมูลข่าวสารที่มีสภาพเป็นภาพเขียน ภาพถ่าย แผนที่ แผนภูมิ แผนผังและสำเนาสิ่งของดังกล่าวนั้น ให้แสดงชั้นความลับในลักษณะเดียวกัน (๑) ถ้าเอกสารนั้นม้วนหรือพับได้ให้แสดงชั้นความลับไว้ให้ปรากฏเห็นได้ขณะที่เอกสารนั้น ม้วนหรือพับอยู่ด้วย

(๓) ข้อมูลข่าวสารที่มีสภาพเป็นงานบันทึก แบบบันทึก พิสูจน์บันทึกภาพทุกประเภทหรือสิ่งบันทึกที่สามารถแสดงผลหรือสื่อความหมายโดยกรรมวิธีใดๆ ให้แสดงชั้นความลับไว้ที่ต้นและปลายม้วนพิสูจน์หรือต้นและปลายของข้อมูลข่าวสารหรือบนวัสดุหรือบนภาชนะที่บรรจุ ถ้าไม่สามารถแสดงชั้นความลับไว้ในที่ดังกล่าวได้ ให้เก็บในกล่องหรือหีบห่อ ซึ่งมีเครื่องหมายแสดงชั้นความลับนั้น

ສ່ວນທີ ๓

ການປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບ

ບັນດາ ແລະ ການປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບ ຕ້ອງກະທຳໂດຍຜູ້ມີອຳນາຈກຳຫັນຂັ້ນຄວາມລັບ
ຂອງໜ່ວຍງານເຈົ້າອອງເຮືອງ

ໃນกรณີ່ໜ່ວຍງານເຈົ້າອອງເຮືອງເຫັນວ່າໃຫ້ກຳທຳການປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບຂອງຂໍອມລຸ
ຂ່າວສາຮັບໄດ້ໃຫ້ໜ່ວຍງານເຈົ້າອອງເຮືອງກຳທຳການປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບແລະແຈ້ງໃຫ້ໜ່ວຍງານ
ຂອງຮູ້ອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບການແຈກຈ່າຍການເພື່ອໃຫ້ມີການແກ້ໄຂຂັ້ນຄວາມລັບໂດຍທີ່ກັນດັບ

ຜູ້ນັບຄັນບັນຍຸ່ງຊາດານສາຍງານມີອຳນາຈປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບໄດ້ເມື່ອພິຈາລາເຫັນວ່າ
ກຳທຳການຂັ້ນຄວາມລັບໄນ່ເໝາະສົນ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ກຳຫັນຂັ້ນຄວາມລັບເດີນການ

ດ້າສາມາຮັດກຳຫັນດະຣະເວລາໃນການປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບດ່ວງໜ້າໄດ້ ໃຫ້ໜ່ວຍງານ
ເຈົ້າອອງເຮືອງເດີນແສດງຂໍຄວາມການປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບໄວ້ບັນປົກໜ້າຫຼືໜ້າແຮກຂອງ
ຂໍອມລຸຂ່າວສາຮແຕ່ລະຈົບນັບ ໂດຍແສດງໄວ້ໄກລັກເກືອງໜ່າຍແສດງຂັ້ນຄວາມລັບເດີນ
ເພື່ອໃຫ້ການວ່າມີອື່ນກຳຫັນດວລາທີ່ຮະບູໄວ້ດ່ວງໜ້ານັ້ນຈະປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບໄດ້ໂດຍໄນ້ຕ້ອງ
ຢືນຢັນໃຫ້ການອີກ

ການແກ້ໄຂຂັ້ນຄວາມລັບ ໃຫ້ບົດຂ່າງເກືອງໜ່າຍແສດງຂັ້ນຄວາມລັບເດີນແລ້ວແສດງ
ເກືອງໜ່າຍຂັ້ນຄວາມລັບທີ່ກຳຫັນດ່ວຍ (ດ້ານີ່) ໄວ້ໄກລັກເກືອງໜ່າຍແສດງຂັ້ນຄວາມລັບເດີນ
ນັນຂໍອມລຸຂ່າວສາຮັດກຳລ່ວມແລະໃຫ້ຈົດແຈ້ງການປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບນັ້ນໄວ້ໃນທະບຽນຂໍອມລຸ
ຂ່າວສາຮັບດ້ວຍ ໃນกรณີ່ເຫັນສາມວ່າ ຫ້ວໜ້າໜ່ວຍງານຂອງຮູ້ຈະກຳຫັນໄດ້ຈົດແຈ້ງ
ການປັບປຸງຂັ້ນຄວາມລັບໄວ້ທີ່ໜ້າແຮກຂອງເອກສາຮຫຼືທີ່ແສດງຂັ້ນຄວາມລັບຕາມຂໍອ (ຕ)
ແລ້ວແຕ່ກຽມ

ข้อ ๒๔ ข้อมูลข่าวสารลับที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยโดยไม่มีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขใด ให้ถือว่าข้อมูลข่าวสารนั้น ถูกยกเลิกขึ้นความลับแล้ว เว้นแต่มีการฟ้องคดีต่อศาลและศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา เป็นอย่างอื่น

หมวด ๓

การทะเบียน

ส่วนที่ ๑

นายทะเบียน

ข้อ ๒๕ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ความคุณและรับผิดชอบ การดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับขึ้นภายในหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบเรียกว่า “นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ” และจะแต่งตั้งผู้ช่วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ ตามความเหมาะสมสมด้วยก็ได้

ให้ผู้ช่วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการแทนนายทะเบียน ข้อมูลข่าวสารลับตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๖ นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการทางทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับให้เป็นไปตามระเบียนนี้

(๒) เก็บรักษาแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งกรอกข้อความแล้วตามระเบียนนี้ และบรรดาข้อมูลข่าวสารลับที่อยู่ในความคุณดูแลไว้ในที่ปลอดภัย

(๓) เก็บรักษาบัญชีลายมือชื่อนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ และผู้ช่วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับของหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่ติดต่อเกี่ยวข้องกัน เป็นประจำ

(๔) ประสานงานกับผู้ควบคุมทะเบียนความไว้วางใจตามที่กำหนด ในระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติเพื่อกำหนดคัดวัสดุคลังที่จะเข้าถึง ขั้นความลับตามความเหมาะสมและความรับผิดชอบ

(๕) ปฏิบัติตามอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารลับตามที่กำหนดไว้ ในระเบียนนี้หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๒๖ นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับอย่างน้อยต้องจัดให้มีทะเบียนข้อมูล ข่าวสารลับประจำตัว ทะเบียนรับ ทะเบียนส่ง และทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับ แยกต่างหากจากทะเบียนงานสารบรรณตามปกติของหน่วยงานของรัฐ

ทะเบียนรับ ใช้สำหรับบันทึกรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารลับที่หน่วยงานได้รับไว้

ทะเบียนส่ง ใช้สำหรับบันทึกรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารลับที่ส่งออกนอกบริเวณหน่วยงาน

ทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับ ใช้สำหรับบันทึกทางทะเบียนเกี่ยวกับ ข้อมูลข่าวสารลับที่หน่วยงานจัดทำขึ้นใช้งานหรือได้ส่งออกหรือได้รับมา รวมทั้งบันทึกการปฏิบัติต่างๆ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับนั้น

ทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับให้ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารลับด้วย

แบบทะเบียนรับ ทะเบียนส่งและทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หน้า ๓๙

เล่ม ๑๘ ตอนพิเศษ ๑๙ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่เห็นสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะจัดให้มีระบบทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับขึ้นในหน่วยงานส่วนย่อยด้วยกีดี และให้นำความในข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การตรวจสอบ

ข้อ ๒๕ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วย นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับเป็นประธานกรรมการและเจ้าหน้าที่อื่นอีกไม่น้อยกว่า สองคนเป็นกรรมการ ทำการตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และ การมือญ่องข้อมูลข่าวสารลับที่มือญในทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับอย่างน้อยทุกหกเดือน และเสนอรายงานการตรวจสอบให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นทราบและสั่งการต่อไป

ข้อ ๓๐ เมื่อสงสัยว่าบุคคลที่ไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับได้รู้ หรืออาจรู้ถึงข้อมูลข่าวสารลับหรือเมื่อสงสัยว่ามีการละเมิดการรักษาความลับของข้อมูล ข่าวสารของราชการ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดย ไม่ชักชา

คณะกรรมการสอบสวนตามวาระคนึง ต้องเป็นผู้ซึ่งมิได้เป็นคณะกรรมการตรวจสอบตามข้อ ๒๕

หมวด ๔

การดำเนินการ

ส่วนที่ ๑

การจัดทำ

ข้อ ๓๑ การดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับในทุกขั้นตอน ให้หัวหน้า หน่วยงานของรัฐกำหนดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพียงเท่าที่จำเป็นต่อการกิจ และ จำกัดให้ทราบเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

หน้า ๓๕

ເຄີ່ມ ១១៨ ຕອນພິເສດຍ ១៨ ງ ຮາຊກິຈຈານນັບກາຍາ ២៣ ຖຸນກາພັນນີ້ ២៥៤៥

ข้อ ៣២ ข้อมูลຂ່າວສາրຕາມข้อ ២២ (១) ໄທແສດງຫຼື້ອໜ່າຍານຂອງຮູ້ເຈັກອ່າງເວົ້າ
ເລກທີ່ຊັດຂອງຈຳນວນຊຸດທັງໝົດ ແລະ ເລກທີ່ໜ້າຂອງຈຳນວນໜ້າທັງໝົດໄວ້ທຸກໜ້າຂອງ
ຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮັບ ທັນນີ້ ຈະແສດງຫຼື້ອໜ່າຍານສ່ວນຍ່ອຍໄວ້ດ້ວຍກີ່ໄດ້

ຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮັບຂໍ້ມູນ ២២ (៣) ໄທແສດງຫຼື້ອໜ່າຍານຂອງຮູ້ເຈັກອ່າງເວົ້າ
ແລກທີ່ຊັດຂອງຈຳນວນຊຸດທັງໝົດໄວ້ທີ່ກ່ອງກັບຫົບໜ່ອຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮັບນັ້ນ
ທັນນີ້ ຈະແສດງຫຼື້ອໜ່າຍານສ່ວນຍ່ອຍໄວ້ດ້ວຍກີ່ໄດ້

ສ່ວນທີ ២

ການສໍາເນາແລກປະກາດແປດ

ข้อ ៣៣ ການສໍາເນາ ການແປດເອກສາຮ ການເຂົ້າຮ້າສ ອີ່ອກຮອດຮ້າສຂໍ້ມູນ
ຂ່າວສາຮັບດັ່ງນັ້ນທີ່ກ່ອງຈຳນວນຊຸດ ຍສ ຫຼື ດຳແນ່ງຂອງຜູ້ດຳເນີນການ ແລະ ຫຼື້ອໜ່າຍານ
ຂອງຮູ້ທີ່ຈັດທຳໄວ້ທີ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮັບຈັບດັນທີ່ຕົນກຣອບກຣອງ ແລະ ທີ່ຈັບດັນສໍາເນາ
ຈັບດັນຄໍາແປດ ຈັບດັນເຂົ້າຮ້າສ ອີ່ອກຈັບດອດຮ້າສແລ້ວແຕ່ກົດປຶກດ້ວຍ

ການຈັບດັນທີ່ກ່ອງດາມວຽກຄະນິ້ງ ຜູ້ດຳເນີນການຈະຈັດທຳໄວ້ໃຫ້ຮ້າສຮັບກີ່ໄດ້

ສ່ວນທີ ៣

ການໂອນ

ข้อ ៣៤ ການໂອນຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮັບລັບຮ່ວມໜ່າຍານຂອງຮູ້ ອີ່ອກໂອນ
ກາຍໃນໜ່າຍານເດືອກກັນ ໄທເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ໂອນແລກເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຮັບໂອນຈັດທຳບັນທຶກການໂອນ
ແລກການຮັບໂອນໄວ້ເປັນຫລັກຮູ້ານ ແລະ ໄທນາຍທະເມີນຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮັບຈົດແຈ້ງການໂອນ
ຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮັບດັ່ງກ່າວໄວ້ໃນທະເມີນຄວນຄຸນຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮັບດ້ວຍ

ส่วนที่ ๔

การส่งและการรับ

ข้อ ๓๕ การส่งข้อมูลข่าวสารลับภายในบริเวณหน่วยงานเดียวกันทุกชั้น
ความลับ ต้องใช้ไปปกรข้อมูลข่าวสารลับปิดทับข้อมูลข่าวสารลับ

แบบใบไปปกรข้อมูลข่าวสารลับให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๖ การส่งข้อมูลข่าวสารลับออกนอกบริเวณหน่วยงาน ต้องบรรจุลง
หรือภาชนะทึบแสงสองชั้นอย่างนั่นคง

บนของหรือภาชนะชั้นใน ให้จ่าหน้าระบุเลขที่หนังสือนำส่ง ชื่อหรือตำแหน่ง
ผู้รับ และหน่วยงานผู้ส่ง พร้อมทั้งทำเครื่องหมายแสดงชั้นความลับทั้งด้านหน้าและ
ด้านหลัง

บนของหรือภาชนะชั้นนอกให้จ่าหน้าระบุข้อความเช่นเดียวกับบนของหรือ
ภาชนะชั้นในแต่ไม่ต้องมีเครื่องหมายแสดงชั้นความลับใดๆ

ห้ามระบุชั้นความลับและชื่อเรื่องไว้ในใบตอบรับ แต่ให้ระบุเลขที่หนังสือส่ง
วัน เดือน ปี จำนวนหน้าและหมายเลขฉบับไว้ในใบตอบรับดังกล่าว และเก็บรักษา
ใบตอบรับนั้นไว้จนกว่าจะได้รับคืนหรือยกเลิกชั้นความลับหรือทำลายข้อมูลข่าวสารลับ
นั้นแล้ว

แบบใบตอบรับให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๗ การส่งข้อมูลข่าวสารลับออกนอกบริเวณหน่วยงานภายในประเทศโดยเจ้าหน้าที่นำสาร ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายมีอำนาจอนุญาตให้กระทำได้ และให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับลงทะเบียนก่อนส่งออก

การส่งข้อมูลข่าวสารลับตามวรรคหนึ่ง จะจัดให้มีผู้อารักขາการนำสารด้วยกีดี

ข้อ ๓๘ เจ้าหน้าที่นำสารและผู้อารักขາการนำสาร มีหน้าที่ดังนี้

(๑) รักษารความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารลับตลอดเวลาที่นำออกนอกบริเวณหน่วยงานและเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารลับที่อยู่ในความดูแลให้ปลอดภัย

(๒) จัดส่งข้อมูลข่าวสารลับแก่นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับถ้านายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับถ้านายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับหรือผู้ปฏิบัติการแทนไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ส่งข้อมูลข่าวสารลับนั้นแก่ผู้รับตามจ่าหน้า ถ้าผู้รับตามจ่าหน้าไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้นำข้อมูลข่าวสารลับกลับมาเก็บรักษาที่หน่วยงานของตน และแจ้งให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับบันทึกไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับหรือในกรณีที่สถานที่นำส่งอยู่ห่างจากหน่วยงานของรัฐที่ส่งและไม่สามารถเดินทางกลับภายในวันเดียวกันได้ ให้เก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยจนกว่าจะส่งมอบแก่นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับหรือผู้รับตามจ่าหน้า แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่นำสารไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้อารักขາการนำสารปฏิบัติหน้าที่แทนและให้รายงานนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๙ การส่งข้อมูลข่าวสารลับออกนอกประเทศ ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการต่างประเทศว่าด้วยถุงเมล็ดการทูตโดยอนุโตร หรือให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะทางการทูตถือไปด้วยตนเองกีดี

ข้อ ๔๐ การส่งข้อมูลข่าวสารลับทั้งภายในประเทศและส่งออกนอกประเทศ
จะส่งทางโทรศัพท์ในประเทศเมื่อต้องรับหรือโดยวิธีการอื่นได้ก็ได้ แต่ต้อง^{ให้รับอนุญาตจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐก่อน}

กรณีการส่งทางโทรศัพท์ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำขององค์กรรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่สารบรรณทราบว่าข้อมูลข่าวสารที่รับไว้เป็นข้อมูล
ข่าวสารลับให้รับส่งข้อมูลข่าวสารลับดังกล่าวให้แก่นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ

ข้อ ๔๒ ให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับลงชื่อในใบตอบรับแล้วคืนใบตอบรับนั้น^{แก่ผู้นำส่ง หรือจัดส่งใบตอบรับคืนแก่หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้ส่ง และลงทะเบียน}
ข้อมูลข่าวสารลับก่อนที่จะดำเนินการอย่างอื่น

ในกรณีที่ผู้รับข้อมูลข่าวสารลับต่อไปได้
ให้ผู้รับนำข้อมูลข่าวสารลับที่ได้รับไปเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยตามระเบียบการเก็บ
รักษาข้อมูลข่าวสารลับที่หน่วยงานของรัฐนั้นกำหนด

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่เป็นการส่งแก่ผู้รับตามจ่าหน้า ให้ผู้รับตามจ่าหน้าแจ้งต่อ
นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับเพื่อให้ลงทะเบียนในทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับโดย
ไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๕

การเก็บรักษา

ข้อ ๔๔ การเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารลับ ให้หน่วยงานของรัฐเก็บรักษาไว้
ในที่ปลอดภัยและให้กำหนดระเบียบการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารลับไว้เป็นการเฉพาะ
ตามคำแนะนำขององค์กรรักษาความปลอดภัย

ส่วนที่ ๖

การยืม

ข้อ ๔๕ การให้ยืมข้อมูลข่าวสารลับ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายพิจารณาด้วยว่าผู้ยืมมีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องที่ยืมและสามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้หรือไม่

ถ้าเรื่องที่ผู้ประสงค์จะขอยืมเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐอื่นเป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่องการให้ยืมต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานเจ้าของเรื่องนั้นก่อน เว้นแต่ผู้ยืมจะเป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่องนั้นเอง

ให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับทำบันทึกการยืมพร้อมทั้งจดแจ้งการยืมไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับด้วย

แบบบันทึกการยืมให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๗

การทำลาย

ข้อ ๔๖ ในการผู้ที่การเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารลับชั้นลับที่สุดจะเสียงดื่องการรื้วไหลอันจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะพิจารณาสั่งทำลายข้อมูลข่าวสารลับชั้นลับที่สุดนั้นได้ หากพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำลาย

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะสั่งทำลายข้อมูลข่าวสารลับนอกจากรัฐด้วยความเห็นชอบนี้ได้ ต่อเมื่อได้ส่งข้อมูลข่าวสารลับให้ห้องจดหมายเหตุแห่งชาติ พิจารณาแล้วว่าไม่มีคุณค่าในการเก็บรักษา

ในการสั่งทำลายข้อมูลข่าวสารลับ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งคณะกรรมการทำลายข้อมูลข่าวสารลับขึ้นคณะนี้ ประกอบด้วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ เป็นประธานกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอีกไม่น้อยกว่าสองคนเป็นกรรมการ และเมื่อคณะกรรมการดังกล่าวได้ทำลายข้อมูลข่าวสารลับเสร็จแล้ว ให้จดแจ้งการทำลายไว้ในทะเบียนความคุณข้อมูลข่าวสารลับและจัดทำใบรับรองการทำลายข้อมูลข่าวสารลับด้วย ในรับรองการทำลายให้เก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

ในการที่เห็นสมควร คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอาจเสนอต่อ นายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การใช้คุลพินิจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือกำหนดให้การใช้คุลพินิจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐด้องได้รับความเห็นชอบจากบุคคลใดก่อนก็ได้

แบบใบรับรองการทำลายข้อมูลข่าวสารลับให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรี กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๘

การปฏิบัติในเวลาฉุกเฉิน

ข้อ ๔๗ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีแผนการปฏิบัติในเวลาฉุกเฉิน โดยมีแผนการเคลื่อนย้าย แผนการพิทักษ์รักษา และแผนการทำลายข้อมูลข่าวสารลับ เพื่อนำมาปฏิบัติเป็นลำดับชั้นตามความรุนแรงของสถานการณ์

ส่วนที่ ๕
กรณีสูญหาย

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารลับสูญหาย ให้ผู้ทรงบันทึกเท็จจริงรายงานข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดทราบเพื่อดำเนินการต่อไป และให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับบันทึกการที่ข้อมูลข่าวสารลับสูญหายไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับด้วย

ส่วนที่ ๑๐
การเปิดเผย

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๒๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารลับใดโดยมีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขเช่นใด ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารลับนั้นได้ตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่กำหนด

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารลับใดไม่มีเครื่องหมายแสดงชั้นความลับไว้ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่นั้นได้รู้หรือควรจะรู้ข้อเท็จจริงว่าข้อมูลข่าวสารนั้นได้มีการกำหนดชั้นความลับไว้แล้ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๗ ให้เอกสารลับตามชั้นความลับที่มีอยู่ก่อน ตามระเบียนว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียนนี้ โดยเอกสารลับชั้นปักปิดให้ถือว่ามีชั้นความลับอยู่ในชั้นลับนั้นแต่วันที่ระเบียนนี้ใช้งานคับ

แบบใบปอกของเอกสารลับตามระเบียนว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมด

แบบเอกสารต่างๆ ตามระเบียนว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งมีอยู่ก่อนระเบียนนี้ใช้บังคับให้ใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียนนี้

ให้นายทะเบียนเอกสารลับและผู้ช่วยนายทะเบียนเอกสารลับที่มีอยู่ก่อนตามระเบียนว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียนนี้

ให้เจ้าหน้าที่นำสารและผู้อารักขาการนำสารที่มีอยู่ก่อนตามระเบียนว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเจ้าหน้าที่นำสารและผู้อารักษาการนำสารตามระเบียนนี้

ข้อ ๕๒ ภายในหากเดือนนับแต่วันที่ระเบียนนี้ใช้บังคับ

(๑) ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้จัดทำมาแล้วเกินยี่สิบปี และมีการทำหนดชั้นความลับไว้ ถ้าไม่ได้มีการทำหนดชั้นความลับใหม่เป็นรายชิ้นและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบถึงการทำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารลับต่อไป ให้ถือว่าชั้นความลับนั้นเป็นอันยกเลิก

(๒) ให้หน่วยงานของรัฐตรวจสอบและกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารที่คนจัดทำขึ้นภายในยี่สิบปีก่อนวันที่ระเบียนนี้ใช้บังคับให้แล้วเสร็จทั้งหมด

หากหน่วยงานของรัฐแห่งใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจจัดทำได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขอขยายระยะเวลาต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

หน้า ๔๗

เล่ม ๑๙๘ ตอนพิเศษ ๑๙ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๔๓ ให้องค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือนและองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายทหารประสานการปฏิบัติในการจัดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการและคำแนะนำการปฏิบัติตามระเบียบนี้รวมทั้งการอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและงบประมาณ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี